

PARAULA I VIDA

Veniu, Senyor Jesús, que us necessitem!

És aquesta la pregària que feia fa uns anys el Papa Francesc: «Veniu, Senyor Jesús, que us necessitem. Apropieu-vos a nosaltres. Vós sou la llum: desperteu-nos del somni de la mediocritat, desperteu-nos de la foscor de la indiferència. Veniu, Senyor Jesús, feu que els nostres cors distrets estiguin vigilants: feu-nos sentir el desig de pregar i la necessitat d'estimar». Necessitem fer nostra aquesta pregària en temps de dificultats econòmiques, de desànim, de guerra... quan viure esdevé potser més feixuc.

La invocació «*Maranatha!* Veniu, Senyor Jesús!», significa «El Senyor ve». És una constatació, una declaració de fe, un crit d'esperança... El Senyor ve, està venint. No deixa de venir. La podem dir al principi de cada dia i repetir-la sovint, abans de les reunions, de l'estudi, del treball i de les decisions que hem de prendre, en les malalties, en els moments importants i en els difícils, quan intercedim pels germans, quan cridem prou de guerres i que arribi la pau... Clamar sempre: Veniu, Senyor Jesús! Una oració breu, un crit del qui se sent absolutament pobre i espera que el salvi Déu, el jutge just i misericordiós. Un clam que neix del cor.

Comença un nou any litúrgic, que ens és donat per a fer-lo fructificar, per estimar i viure amb sentit, per donar-nos al màxim, com feu Jesús. L'Advent és el temps de l'esperança, perquè si Déu ve, tot és possible, la salvació es realitza. Com a la Verge Maria a Natzaret, també se'ns diu a cadascú de nosaltres: «*A Déu res no li és impossible*» (Lc 1,37). Ell ho renova tot, canvia la nostra història perquè puguem «veure la claror de la mirada de Déu». Revisem, doncs, amb esperança allò que ens cal

convertir per tal d'arribar al Nadal del Senyor amb esperit renovat i mirada neta.

Esperem, perquè volem anar més enllà, obrir-nos al futur nou que arriba, i acollir el Déu que tot ho transforma. Déu arriba amb poder. L'Apocalipsi invita a adorar «*el qui és, el que era i el qui ha de venir!*» (Apoc 1,8). La Verge Maria i Sant Josep acolliren el Crist i posaren totes les seves vides al servei d'aquesta missió tan única i tan sorprenent, de fer possible el naixement i l'educació a Natzaret el Fill de Déu fet home. Ells ens han d'anar acompanyant durant aquest Advent, si volem aprendre a acollir el Senyor. Igualment el profeta Isaïes i el darrer profeta —el més gran nascut de dona—, Sant Joan Baptista, ens desvetllen perquè ens convertim de veritat i acollim el do gratuït de Déu, que tot ho transforma, com l'aigua que fa florir el desert.

L'Advent ens ajuda i urgeix a preparar bé el Nadal. No serà tant preparar coses i festes, que potser també, però sobretot serà preparar-nos nosaltres amb caritat, oració i penitència autèntiques. Que no ens passés que ens quedéssim en uns dies de festa, d'àpats familiars i de regals, però ens perdéssim el que és primer i principal: l'acollida del qui arriba per renovar totes les coses. L'Advent ha de significar l'acollida de Déu que es fa Déu amb nosaltres i que canvia la història; l'acollida de Jesucrist que es fa germà nostre i que roman amb nosaltres tots els dies, fins a la fi dels temps. I això sí que ens dona autèntica esperança. «Veniu, Senyor Jesús! Us esperem!».

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Premis VI Concurs de Curtmetratges «Cine con espíritu» de la CEE

El dia 28 d'octubre es va presentar als cinemes Verdi de Madrid la XIX Setmana de Cinema Espiritual en la que participaran 46 bisbats, entre els quals es troba el nostre Bisbat d'Urgell: Andorra, Balaguer i La Seu d'Urgell. Durant aquesta presentació es van concedir els premis del VI Concurs de Curtmetratges «Cine con espíritu» en la que uns dels curtmetratges presentats pel Col·legi Mare Janer de Santa Coloma ha obtingut el tercer premi. En aquest acte van participar representants dels tres curtmetratges guanyadors.

Després del lliurament de premis es va projectar als participants dos episodis de *The Chosen*, la primera sèrie per a la televisió sobre la vida de Jesucrist, que es pot visualitzar a través de la plataforma: Acontra+. Els premiats van rebre la felicitació i el seu premi durant la sessió d'adults de la XI Setmana de Cinema Espiritual-Cinema amb Valors d'Andorra el 10 de novembre.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

«Veniu, Senyor Jesús!»

Dissabte de la setmana passada, al vespre, abans de sopar, el pare aplegà els tres fills, entre deu i disset anys i els digué: «Demà és l'últim diumenge de l'any litúrgic. El cap de setmana següent començarà el nou. Sabeu com es diu el primer temps de l'any litúrgic?». La filla, que és la mitjana, respongué d'immediat: «Advent! Ens ho va dir la catequista, dimecres passat». «Nosaltres també n'hem parlat a la preparació de la confirmació», afegí el fill gran. El pare, animat per la bona recepció del tema, els digué: «Què en sabeu més de l'Advent?». I aquí començà la pluja d'idees: «És temps d'esperança. És important perquè sense esperança

no es pot viure. Sense esperança la vida és trista, monòtona, buida i no té sentit. Anuncia que vindrà Jesús per Nadal. És un temps de preparació per l'esdeveniment. S'ha de fer el pessebre». «Cada dia hem d'obrir una finestra del calendari d'Advent», afegí, encara, el petit... «Per aquells dies es va presentar Joan Baptista, que predicava en el desert de Judea dient: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop»» (Mt 3, 1-2).

El pare completà les aportacions dels fills dient: «L'Advent és un dels temps litúrgics importants. És l'actualització de l'espera del Messies. Ens prepara per la vinguda del Senyor en la festa de Nadal, un gran esdeveniment de la història de la Salvació. És la possibilitat de preparar-nos per reviuir-lo en el nostre present. I és ben cert que el calendari, la corona d'Advent i preparar el pessebre ens hi ajudaran. També la pregària de cada nit, abans d'anar a dormir i la

que fem en família el diumenge al vespre. Repetir-nos de tant en tant: «Veniu, Senyor Jesús!». I estar atents per acollir-lo, el dia de Nadal i cada dia.»

«Per això, estigueu a punt també vosaltres, perquè el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada» (Mt 24,44). Ell passa i torna a passar. Estiguem atents! Vetllem! Prebarem la seva vinguda en els nostres cors, en les nostres famílies, en les nostres parròquies, en les escoles, en els tallers i les oficines... Arreu! Perquè Ell ve, vol estar amb nosaltres, fer realitat la nostra esperança i donar sentit a les nostres vides. Encoratjar-nos a servir i estimar.

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

¡Ven, Señor Jesús, que te necesitamos!

Ésta es la oración que rezaba hace unos años el Papa Francisco: «Ven, Señor Jesús, que te necesitamos. Acércate a nosotros. Tú eres la luz: despiértanos del sueño de la mediocridad, despiértanos de la oscuridad de la indiferencia. Ven, Señor Jesús, haz que nuestros corazones distraídos estén vigilantes: haznos sentir el deseo de orar y la necesidad de amar». Necesitamos hacernos nuestra esta oración en tiempos de dificultades económicas, de desánimos, de guerra... cuando vivir es quizás más pesado que antes.

La invocación «¡Maranatha! ¡Ven, Señor Jesús!», significa «el Señor viene». Es una constatación, una declaración de fe, un grito de esperanza... El Señor viene, está viniendo. No deja de venir. Podemos decirlo al principio de cada día y repetirla a menudo, antes de las reuniones, del estudio, del trabajo y de las decisiones que debemos tomar, en las enfermedades, en los momentos importantes y en los difíciles, cuando intercedemos por nuestros hermanos, cuando gritamos: basta de guerras y que llegue la paz... Clamemos siempre: ¡Ven, Señor Jesús! Una oración breve, un grito de quien se siente absolutamente pobre y espera que le salve Dios, el juez justo y misericordioso. Un clamor que nace del corazón.

En este domingo empezamos un nuevo año litúrgico, que se nos da para hacerlo fructificar, para amar y vivir con sentido, para darnos al máximo, como hizo Jesús. El Adviento es el tiempo de la esperanza, porque si Dios viene, todo es posible, la salvación se realiza. Como a la Virgen María en Nazaret, también a cada uno de nosotros se nos dice: «*Nada es imposible para Dios*» (Lc 1,37). Él lo renueva todo, cambia nuestra historia para que podamos ver la claridad de la mirada de Dios. Revisemos, pues, con esperanza lo que debemos convertir, para llegar a la Navidad del Señor con espíritu renovado y mirada limpia.

Esperamos porque queremos ir más allá, abrirnos al futuro nuevo que llega y acoger al Dios que todo lo transforma. Dios llega con poder. El Apocalipsis invita a adorar «*¡Al que es, al que era y al que viene!*» (Ap 1,8). La Virgen María y San José acogieron a Cristo y pusieron sus vidas completamente al servicio de esta misión, tan única y tan sorprendente, de hacer posible el nacimiento y la educación en Nazaret del Hijo de Dios hecho hombre. Ellos irán acompañándonos durante este Adviento, si queremos aprender a acoger al Señor. Igualmente, el profeta Isaías y el último profeta —el mayor nacido de mujer—, San Juan Bautista, nos espabilan para que nos convirtamos de verdad y acogamos el don gratuito de Dios, que todo lo transforma, como el agua que hace florecer el desierto.

El Adviento nos ayuda y nos urge a preparar bien la Navidad. No tanto a preparar cosas y fiestas, que quizás también, sino sobre todo a prepararnos nosotros mismos con caridad, oración y penitencia auténticas. Que no nos ocurra que nos quedamos en unos días de fiesta, de comidas familiares y de regalos, pero nos perdiésemos lo primero y principal: la acogida de quien llega para renovar todas las cosas. El Adviento debe significar la acogida de Dios que se hace Dios-con-nosotros y que cambia la historia; la acogida de Jesucristo que se hace nuestro hermano y que permanece con nosotros todos los días, hasta el fin de los tiempos. Y esto sí que nos da auténtica esperanza. «¡Ven, Señor Jesús! ¡Te esperamos!».

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

L'Arquebisbe i Copríncep dona suport als lauredians després de l'incendi del Centre Cultural

Mons. Joan-Enric Vives va visitar, la tarda del dijous 10 de novembre, les instal·lacions afectades per l'incendi al Centre Cultural i de Congressos Lauredià, acompanyat dels Cònsols Major i Menor i de la Consellera de Cultura del Comú. El Centre de Congressos havia patit un incendi la nit del dimarts a dimecres que ha deixat malmès bona part de les instal·lacions del hall, biblioteca i sales adjacents.

L'Arquebisbe i Copríncep va arribar acompanyat de l'Adjunt al Representant del Copríncep Episcopal a Andorra, Sr. Eduard Ibáñez, i del Rector Mn. Pepe Chisvert, i foren rebuts pel Cònsol Major, Hble. Sr. Josep Majoral, i la Cònsol Menor, Hble. Sra. Mireia Codina, així com de la Consellera de Cultura i Educació, Hble. Sra. Sònia Carrillo. Al mateix indret de l'incendi van ser acollits pel Director del Centre Cultural i de Congressos Lauredià, Sr. Jordi González de Alai-

za, i l'equip de treballadors d'obres públiques del Comú de Sant Julià, que estan duent a terme el procés de protegir el material que hi havia a l'interior i que es pot recuperar, i també l'inici de la valoració dels danys causats. Mons. Vives va donar tot el suport institucional en la situació de pèrdua, mostrant disposició a acollir en les instal·lacions de la paròquia, que és molt propera al Centre de Congressos, aquelles activitats que es puguin assumir.

La família janeriana s'adhereix al Pacte Educatiu Global del Papa Francesc

El Col·legi Sant Ermengol (Andorra la Vella) s'ha sumat al compromís educatiu de diferents institucions i organismes internacionals, que s'han vinculat al Pacte Educatiu Global (PEG) proposat pel Papa Francesc. El dimecres 9 de novembre, l'equip directiu, l'equip de pastoral i una representació dels companys del PAS i alumnes han estat els primers a respondre a la crida del Papa.

En un comunicat assenyalen que amb aquesta unió, es comprometem a situar la persona al centre de tot procés educatiu; escoltar la veu dels infants, adolescents i joves; promoure la plena

participació de la dona a l'educació; considerar la família com a primera i indispensable educadora; obrir-nos a l'acollida dels més vulnerables i marginats; aprofundir en una nova manera d'entendre l'economia, la política, el desenvolupament i el progrés al servei de l'ésser humà; i a tenir cura de la nostra casa comuna. Aquestes

set claus del PEG s'han inclòs al Pla Estratègic del centre.

El PEG és una proposta duta a terme pel Papa Francesc el passat 15 d'octubre, en el marc d'una trobada a la Pontificia Universitat Luterana de Roma, justament per tractar d'aquest Pacte.

El Sant Pare diu en el seu missatge que ens ha de sostenir la convicció que en l'educació es troba la llavor de l'esperança, una esperança de pau i de justícia i d'harmonia social. La iniciativa sobre el Pacte fou presentada per Alessandro Gisotti, Vicedirector editorial del Dicasteri per la Comunicació de la Santa Seu.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «Preguem junts per les famílies cristianes de tot el món, per totes i cadascuna de les famílies, perquè, amb gestos concrets, visquin la gratuïtat de l'amor i la santedat en la vida quotidiana» (2 de juny).

@Pontifex_es: «Li demanem al Senyor moltes coses, però amb freqüència oblidem demanar-li el més important, la qual cosa Ell desitja donar-nos: l'Esperit Sant, la força per a estimar. Sense amor, en efecte, què podem oferir al món?» (3 de juny).

@Pontifex_es: «La cultura de la trobada es construeix buscant l'harmonia entre les diversitats; això requereix acolliment, obertura i creativitat. En l'arrel d'aquest estil de vida està l'Evangeli. No ens cansem d'invocar a l'Esperit Sant, Creador de l'harmonia!» (4 de juny).

@Pontifex_es: «Preguem junts pels nens que s'han quedat orfes i fugen de la guerra; pels qui sofreixen a tot el món a causa de la fam, la falta d'atenció mèdica, els abusos i la violència; per aquells als quals se'ls ha negat el dret a néixer. Protegim a tots els nens!» (4 de juny).

Reunió del Consell Presbiteral a La Seu d'Urgell

El dia 7 de novembre a la Casa del Bisbat de La Seu d'Urgell va tenir lloc la reunió ordinària del Consell Presbiteral de la Diòcesi d'Urgell. Presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric i pel Secretari del Consell, i va comptar amb la presència de la pràctica totalitat de consellers.

La reunió va iniciar-se amb la pregària de l'Hora Menor i unes paraules de salutació del Sr. Arquebisbe que va informar als consellers sobre l'estat de salut dels preveres malalts del Bisbat així com de l'inici del curs 2022-2023 al Seminari Major d'Urgell, amb la incorporació de dos nous seminaristes, i informacions de la recent Trobada de rectors de Seminari a Madrid dels passats dies 4 al 6 de novembre.

El Vicari episcopal de Pastoral, Mn. Antoni Elvira, va presentar el curs 2022-2023 de l'Escola Diocesana de Formació Permanent del Bisbat d'Urgell, amb els dos cursos que ofereix: el Curs bàsic, d'introducció al Nou Testament i el Credo, i el Curs d'aprofundiment sobre l'espiritualitat cristiana. Es va parlar sobre la importància de l'Escola Diocesana de Formació Permanent i que cal oferir que alguns nous alumnes puguin prendre-hi part així com obrir-la, sense perdre la dimensió essencial de la presencialitat, a algun format online.

A continuació, el Sr. Arquebisbe va presentar una nova proposta formativa per al 2023 que seria la creació d'una Escola d'Agents pastorals laics provinents de les parròquies que poguessin preparar-se específicament durant un curs per a presidir celebracions de la Paraula en absència de prevere. Es va presentar un projecte de temes que podria tractar aquesta Escola d'Agents pastorals: l'Església ministerial, la Paraula de Déu, l'Eucaristia, el calendari litúrgic i la celebració litúrgica; la celebració en absència de prevere; la comunió i la sinodalitat; l'evangelització, etc. Els membres del Consell Presbiteral van fer les seves aportacions en un diàleg que va destacar la importància de trobar

un equilibri entre la celebració del diumenge, *Dies Domini*, i la necessitat d'anar catequizant el Poble de Déu sobre la celebració de l'Eucaristia també entre setmana.

Posteriorment es van presentar als consellers les principals novetats de la nova edició del Missal Romà que entrarà en vigor a partir d'aquest Diumenge d'Advent, 27 de novembre, i quines són les principals novetats que incorpora la nova edició del Missal Romà.

Altres temes que els consellers tractaren fou una proposta de modificació dels donatius per serveis de l'Església; la protecció dels menors en l'àmbit eclesial, i també la notícia que el Bisbat d'Urgell, el Ministeri de Salut del Govern d'Andorra i Benito Menni CASM, de la Congregació de les Germanes Hospitalàries del Sagrat Cor de Jesús, havien signat el dia 24 d'octubre de 2022, un acord per al desenvolupament de serveis de salut mental, d'acord amb la iniciativa del Bisbat d'Urgell de posar al servei de la ciutadania de les comarques pirinenques i del Principat d'Andorra, els recursos que calen per a ajudar les persones amb problemes relacionats amb la salut mental, i les seves famílies.

Un moment intens i joios de la celebració del Consell fou l'Eucaristia viscuda a l'església del Seminari diocesà.

Nomenaments

L'Arquebisbe d'Urgell, després de parlar-ne amb el Consell Presbiteral ha nomenat amb data 10 de novembre **Mn. Pere Balagué i Bajona** per substituir el tercer membre elegit per la Circumscripció 3a del Consell Presbiteral, i a proposta del mateix Consell ha designat **Mn. Alfons Velásquez Castañeda**, Rector de Tremp i Arxiprest del Pallars Jussà, com a membre del Consell Presbiteral d'Urgell.

► **Confirmacions a Coll de Nargó.** El diumenge dia 30 d'octubre, l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives va administrar el sagrament de la Confirmació a dos joves de les parròquies de Gavarrà i Coll de Nargó a l'Església parroquial de Sant Climent de Coll de Nargó. Concelebraren amb l'Arquebisbe, el Rector Mn. Benigne Marquès i el Secretari Mn. David Codina.

A la seva homilia, l'Arquebisbe Joan-Enric glossà les lectures de la Paraula de Déu proclamades en el diumenge XXXI durant l'any. A la primera lectura (Sa 11,23-12,2) subratllà la immensitat de Déu ja que «el món tot sencer davant vostre és com un gra que tot just inclina la balança, com un esquitx de rosada que cau a terra el matí». Davant la immensitat de Déu, els homes hem d'adorar-lo i estimar-lo, buscar la seva glòria, i reconèixer amb humilitat la nostra petitesa i la nostra condició d'éssers creats a «imatge i semblança de Déu».

Al final de la Missa, l'Arquebisbe regalà a les joves confirmades en nom de la parròquia un Nou Testament, i els el dedicà, perquè poguessin aprofundir en la Paraula de Déu, i en acabar la celebració eucarística va poder saludar les joves confirmades i les seves famílies.

► **Arranjament de Santa Maria de Besan.** L'antiga església parroquial de Besan, Santa Maria de Besan, al Pallars Sobirà, ha estat arranjada en unes obres de consolidació i apuntalament de la coberta i la façana. Aquest ha estat un projecte de restauració realitzat amb el suport del Bisbat d'Urgell, l'Ajuntament d'Alins, l'Associació Boscos de Ferro i del Parc Natural de l'Alt Pirineu; i s'ha dut a terme gràcies a la tasca dels voluntaris de la mateixa associació Boscos de Ferro, i una vintena d'alumnes del curs de mestratge en construcció tradicional de la Universitat de Girona i el Projecte Greta, sota la direcció d'obra de l'arquitecte Josep Bunyesc, amb el projecte de Sisco Belart.

Santa Maria de Besan és un temple romànic amb origen en els segles XI-XII, d'una sola nau amb absis semicircular a llevant, que ha estat molt transformada al llarg dels anys. La nau principal fou allargada cap a ponent amb volta d'aresta, mentre que la nau primigènia ho era amb volta de canó. L'absis, del romànic original, actualment ha quedat clos per una paret i la porta s'obre a ponent. Besan és un poble deshabitat des de fa uns anys.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

28. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Is 4,2-6 / Sl 121 / Mt 8,5-11]. Sant Ruf, mr.; sant Mansuet, bisbe i mr.; sant Jaume de Marchia, prev. franciscà; santa Caterina Labouré, vg. paüla.

29. ■ Dimarts [Is 11,1-10 / Sl 71 / Lc 10,21-24]. Sant Sadurní, Serni o Cerní, bisbe de Tolosa de Llenguadoc i mr.; sant Demetri, mr.

30. ■ Dimecres [Rm 10,9-18 / Sl 18 / Mt 4,18-22]. Sant Andreu, apòstol

de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere; santa Justina, vg. i mr.

1. ■ Dijous [Is 26,1-6 / Sl 117 / Mt 7,21.24-27]. Sant Eloi, bisbe de Noyon (641-660), patró dels qui treballen els metalls; sants Edmon Campion i Robert Southwell, prevs., i beats Roger Filock, Robert Middleton i companys, mrs. (jesuïtes); sant Naüm, profeta (s. VII aC); santa Natàlia, mr., esposa de sant Adrià.

2. ■ Divendres [Is 29,17-24 / Sl 26 / Mt 9,27-31]. Sant Silvà, bisbe; santa Bibiana, verge i màrtir (s. IV); santa Elisa, vg.; beata M. Àngela Astorch (1592-1665), vg. caputxina, de Barcelona.

3. ■ Dissabte [Is 30,19-21.23-26 / Sl 146 / Mt 9,35-10,1.6-8]. Sant Francesc Xavier (1506-1552), prev. jesuïta navarrès, apòstol de l'Índia, patró de les missions i dels turistes; sant Cas-

sià, mr.; sant Sofonies, profeta (s. VII aC); santa Magina, mr.

4. ■ Diumenge vinent, II d'Advent (lit. hores: 2a setm.) [Is 11,1-10 / Sl 71 / Rm 15,4-9 / Mt 3,1-12]. Sant Joan Damascè (s. VII-VIII), prev. de la Laura de Sant Sabas i dr. de l'Església; santa Bàrbara, vg. i mr. d'Orient, patrona del ram dels carburants i dels artificiers, i també dels miners, invocada contra els llamps; sant Bernat, bisbe de Parma, card.

Diumenge I d'Advent (A)

COMENTARI

«Despüllem-nos de les obres pròpies de la fosca»

Comencem un nou any litúrgic amb l'evangeli de Mateu. I aquest inici ens fa pensar ja en el final de la història, en el moment de l'última vinguda de Jesucrist, que no sabem quan serà. Per això la paraula de Jesús és molt clara: *Vetlleu, doncs, perquè no sabeu quin dia vindrà el vostre Senyor*. I després: *Estigueu a punt també vosaltres, que el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada*. Ja ha començat posant l'exemple del temps del diluvi, quan la gent no feia cas de la proximitat d'aquella catàstrofe: *Tothom continuava menjant i bevent i casant-se... no s'havien adonat de res quan els sorprengué el diluvi i se'ls endugué tots*. No sabem quan serà la vinguda final de Crist; per això ens cal estar preparats sempre. Penso que aquestes paraules les podem aplicar a aquest començament d'un nou any litúrgic: és temps de renovació; és temps de canvi, temps de saber que ve el Senyor; que no ens agafi despistats, fent la nostra rutina de cada dia però sense pensar que Ell és present en la nostra vida. En aquest cas podem dir que sí sabem que ara ve el Senyor. La primera lectura ens indica un camí concret de viure l'Advent: *Ell posarà pau entre les nacions i apaivagarà tots els pobles, forjaran relles de les seves espases i falçs de les seves llances. Cap nació no empunyarà l'espasa contra una altra ni s'entrenaran mai més a fer la guerra*. Ser constructors de pau, homes i dones que busquen la concòrdia; que totes les nostres capacitats i qualitats estiguin al servei de la pau i de la unió i no de la divisió o dels enfrontaments. El mateix ens diu Pau a la segona lectura: *Despüllem-nos de les obres pròpies de la fosca, revestim-nos l'armadura del combat a plena llum... fora l'abús de menjar i beure, fora els plaers i les impureses, fora les renyines i les enveges*. Ens ha dit l'apòstol: *Siguem conscients dels moments que vivim*. Siguem conscients d'aquest nou Advent: fora enveges, gelosies, rancúnies, divisions. Sembrem arreu la pau i la unió entre tots. Que les nostres eines no siguin mai eines de guerra ni d'odis!

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 2,1-5)

Paraules revelades a Isaïes, fill d'Amós, sobre Judà i Jerusalem. Als darrers temps s'alçarà ferma la muntanya del temple del Senyor al cim de les muntanyes i per damunt dels turons. Totes les nacions hi afluiran, hi aniran tots els pobles dient: «Veni, pugem a la muntanya del Senyor, al temple del Déu de Jacob, que ens ensenyi els seus camins i seguim les seves rutes; perquè de Sió en surt l'ensenyament, de Jerusalem, l'oracle del Senyor.» Ell posarà pau entre les nacions i apaivagarà tots els pobles, forjaran relles de les seves espases i falçs de les seves llances. Cap nació no empunyarà l'espasa contra una altra, ni s'entrenaran mai més a fer la guerra. Casa de Jacob, veniu, caminem a la llum del Senyor.

▶ Salm responsorial (121)

R. *Quina alegria quan em van dir: «Anem a la casa del Senyor.»*

Quina alegria quan em van dir: / «Anem a la casa del Senyor.» / Ja han arribat els nostres peus / al teu llindar, Jerusalem. R.

És allà que pugem les tribus, / les tribus del Senyor. / A complir l'aliança d'Israel, / a lloar el nom del Senyor. / Allí hi ha els tribunals de justícia, / els tribunals del palau de David. R.

Augureu la pau a Jerusalem: / Que visquin segurs els qui t'estimen, / que sigui inviolable la pau dels teus murs, / la quietud dels teus merlets. R.

Per amor dels meus germans i amics, deixeu-me dir: / «Que hi hagi pau dintre teu.» / Per la casa del Senyor, el nostre Déu, / et desitjo la felicitat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 13,11-14a)

Germans, siguem conscients dels moments que vivim. Prou de dormir; ja és hora d'aixecar-nos. Avui tenim la salvació més a prop nostre que quan vam abraçar la fe. S'acaba la nit i el dia s'acosta. Despüllem-nos de les obres pròpies de la fosca, revestim-nos l'armadura del combat a plena llum. Comportem-nos dignament com a ple dia. Fora l'abús de menjar i beure, fora els plaers i les impureses, fora les renyines i les enveges. Que el vostre vestit sigui Jesucrist, el Senyor.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 24,37-44)

En aquell temps, deia Jesús als seus deixebles: «Quan vindrà el Fill de l'home passarà com en temps de Noè. Els dies abans del diluvi tothom continuava menjant i bevent i casant-se, fins que Noè hagué entrat a l'arca. No s'havien adonat de res quan els sorprengué el diluvi i se'ls endugué tots. Igual passarà en l'adveniment del Fill de l'home. Si hi hagués llavors dos homes plegats al camp, potser l'un fora pres i l'altre deixat; si hi hagués dues dones molent plegades, potser l'una fora presa i l'altra deixada. Vetlleu, doncs, perquè no sabeu quin dia vindrà el vostre Senyor. Estigueu-ne segurs: si el cap de casa hagués previst l'hora de la nit que el lladre vindria, no s'hauria adormit ni hauria permès que li entressin a casa. Estigueu a punt també vosaltres, que el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 2,1-5)

Visión de Isaías, hijo de Amós, acerca de Judá y de Jerusalén. En los días futuros estará firme el monte de la casa del Señor, en la cumbre de las montañas, más elevado que las colinas. Hacia él confluirán todas las naciones, caminarán pueblos numerosos y dirán: «Venid, subamos al monte del Señor, a la casa del Dios de Jacob. Él nos instruirá en sus caminos y marcharemos por sus sendas; porque de Sió saldrá la ley, la palabra del Señor de Jerusalén». Juzgará entre las naciones, será árbitro de pueblos numerosos. De las espadas forjarán arados, de las lanzas, podaderas. No alzaré la espada pueblo contra pueblo, no se adiestrarán para la guerra. Casa de Jacob, venid; caminemos a la luz del Señor.

▶ Salmo responsorial (121)

R. *Vamos alegres a la casa del Señor.*

¡Qué alegría cuando me dijeron: / «Vamos a la casa del Señor!» / Ya están pisando nuestros pies / tus umbrales, Jerusalén. R.

Allá suben las tribus, / las tribus del Señor, / según la costumbre de Israel, / a celebrar el nombre del Señor; / en ella están los tribunales de justicia, / en el palacio de David. R.

Desead la paz a Jerusalén: / «Vivan seguros los que te aman, / Haya paz dentro de tus muros, / Seguridad en tus palacios». R.

Por mis hermanos y compañeros, / Voy a decir: «La paz contigo». / Por la casa del Señor, nuestro Dios, / te deseo todo bien. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 13,11-14a)

Hermanos: Comportaos reconociendo el momento en que vivís, pues ya es hora de despertaros del sueño, porque ahora la salvación está más cerca de nosotros que cuando abrazamos la fe. La noche está avanzada, el día está cerca: dejemos, pues, las obras de las tinieblas y pongámonos las armas de la luz. Andemos como en pleno día, con dignidad. Nada de comilonas y borracheras, nada de lujuria y desenfreno, nada de riñas y envidias. Revestíos más bien del Señor Jesucristo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 24,37-44)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Cuando venga el Hijo del hombre, pasará como en tiempo de Noé. En los días antes del diluvio, la gente comía y bebía, se casaban los hombres y las mujeres tomaban esposo, hasta el día en que Noé entró en el arca; y cuando menos lo esperaban llegó el diluvio y se los llevó a todos; lo mismo sucederá cuando venga el Hijo del hombre: dos hombres estarán en el campo, a uno se lo llevarán y a otro lo dejarán; dos mujeres estarán moliendo, a una se la llevarán y a otra la dejarán. Por tanto, estad en vela, porque no sabéis qué día vendrá vuestro Señor. Comprended que si supiera el dueño de casa a qué hora de la noche viene el ladrón, estaría en vela y no dejaría que abrieran un boquete en su casa. Por eso, estad, también vosotros preparados, porque a la hora que menos penséis viene el Hijo del hombre.»